

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

اشرف دهقانی
۰۸ مارچ ۲۰۲۳

روز جهانی زن گرامی باد!

در آستانه ۸ مارچ، روز جهانی زن، درودهایم را نثار زنان مبارز ایران می کنم که در جنگ آشکاری که ماه هاست بین مردم تحت ستم ایران و به خصوص بین کارگران و زحمتکش جامعه با استثمارگران و ستمگران حاکم بر میهن ما جریان دارد، با شجاعت و سلحشوری قابل تقدیری، با ارتجاع حاکم می جنگند.

اگر ۸ مارچ سمبل و یادآور مبارزات تاریخی زنان کارگر و زحمتکش دنیاست، خون دختران و زنان مبارز ما در جنبش انقلابی کنونی ایران، خون ژیناها، ساریناها، نیکاهها، حدیثها، آینازها، آیلارها، و بسیاری دیگر ثابت کرد که تا فقر و استثمار و نابرابری وجود دارد مبارزات زنان نیز برای از بین بردن ریشه اصلی ستم بر زنان وجود خواهد داشت.

امسال روز جهانی زن در شرایطی فرا می رسد که رژیم دست نشانده امپریالیستها در ایران، یعنی رژیم پلید و جنایتکار جمهوری اسلامی با ارتکاب به یکی از وحشیانه ترین جنایات غیر قابل توصیف، یعنی حمله با گاز کیمیایی به مدارس دخترانه، در صدد ایجاد چنان فضای رعب و وحشت در جامعه است تا مردم مصیبت دیده و تحت ستم ما دست از مبارزه برداشته و به بردگان مطیع استثمارگران و ستمکاران تبدیل شوند.

مردم مبارز ایران بارها و بارها شاهد بوده اند که هر بار این رژیم برای محکم کردن زنجیر اسارت بر دست و پای زنان و مردان، به تشدید سرکوب در جامعه پرداخته، این کار را با شدت بخشیدن بر سرکوب زنان آغاز کرده است. حملات کیمیایی اخیر هم نه فقط برای باز داشتن زنان انقلابی ایران از مبارزه صورت می گیرد بلکه هدف نهایی آن سرکوب کل جامعه است و آنها این کار را برای غلبه بر جنبش انقلابی که از پای نیفتاده و هنوز شعله های آن در اینجا و آنجا و به خصوص در بلوچستان سرفراز شعله می کشد، لازم می دانند.

با اندکی تعمق در مورد چرایی این سرکوب هم خواهیم دید که همه مسأله بر سر حفظ وضع استثمارگرانه موجود در ایران است. ایران با برخورداری از نیروی کار وسیع و ثروت های طبیعی و از جمله با داشتن معادن غنی، یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان می باشد. اما، این امپریالیست های غارتگر هستند که از کانال رژیم های دست نشانده خود که امروز جمهوری اسلامی است، ثروت ملی مردم ما را تصاحب کرده اند و البته با مکانیسمی که وجود دارد سرمایه داران داخلی نیز از این خوان یعما، سهم خود را می برند. کشف اخیر دو معدن لیتویم در دشت قهاوند، فلزی که یکی از گران ترین و کمیاب ترین ها در جهان می باشد نیز تا زمانی که این سرمایه داران بین المللی بر جامعه ما سلطه دارند،

بی هیچ تردیدی، به سود آنهاست. اینان دشمنان اصلی مردم و از جمله زنان زنجیده و تحت ستم ایران هستند که در طول ۴۴ سال گذشته با دفاع و حمایت و حفظ رژیم پوسیده جمهوری اسلامی مسبب اوضاع جهنمی کنونی و فقر و بی حقوقی زنان ایران بوده اند. در جریان جنبش انقلابی جاری هم از هر روزنه ای برای نفوذ در جنبش استفاده کردند و برای انحراف این جنبش به هر تلاشی دست زدند.

من در این مورد قبلاً با زنان و مردان آگاه و مبارز جامعه صحبت کرده و خاطر نشان کردم که این دشمنان چگونه پس از مشاهده خیزش گرسنگان که زنان زحمتکش و مبارز در پیشاپیش آن بودند، ریاکارانه سعی کردند خودشان را دوست زنان ایران جلوه دهند. آنها از طریق مهره ها و پارلمانتاریست ها و رسانه های خود، با فریبکاری تمام به صحنه آمده مراسم "گیس بران" به راه انداختند؛ انقلاب مردم گرسنه و بی خانمان ایران را انقلاب زنانه خواندند و برای این منظور هر یک با انجام نمایی به ترویج شعار "زن زندگی آزادی" پرداختند تا در زیر این شعار پیر طمطراق ولی توخالی، دلیل اصلی و واقعیت چرائی دست زدن زنان و مردان ایران به انقلاب که در شعار "نان کار مسکن آزادی" نهفته است را لاپوشانی کرده و به کنار بزنند. اما، با همه این ریاکاری ها، می بینیم که آنها در همین روزها میزبان و خوشامدگوی نمایندگان زن ستیز و جلاد رژیم بوده اند. حتی شاهد بودیم که سفیر سوئیس و حافظ منافع امریکا در ایران با چادر و چاقچور به سر، شادی کنان در پشت سر آخوندهای مرتجع و ضد زن به زیارت حرم به اصطلاح "حضرت معصومه" در قم رفت و عکس یادگاری هم گرفت. آیا همین امر نشان نمی دهد که در به اصطلاح انقلاب زنانه مورد تبلیغ آنها، خودشان در کدام جبهه ایستاده اند؟ بله، در جبهه حفظ و تقویت رژیم زن ستیز و وابسته جمهوری اسلامی. اینها طرفدار آزادی زنان ایران نیستند بلکه عامل انقیاد آنها هستند. آنها می خواهند فریاد زنان طبقه کارگر و زحمتکش و محرومان که اکثریت مطلق زنان ما و نیمی از جامعه را تشکیل می دهند، برای رهایی از همه ستمهای جامعه طبقاتی و تحقق حقوق برابر در تمام زمینه ها با مردان در یک نظام دموکراتیک را خفه کنند.

امیدوارم دیدن این واقعیت ها باعث شود که کسانی که با عنوان چپ یا فعال جنبش زنان به ترویج شعار "زن زندگی آزادی" می پردازند حداقل امروز به خود آیند و دست از این شعار فاقد بار طبقاتی، شعار مورد قبول بورژوازی و "همه با هم" مخدوش کننده صف انقلاب و ضد انقلاب، دست بردارند تا به نوبه خود سد راه ترویج شعارهای درست و راهگشا برای جنبش زنان نشوند.

یکی از نشانه های عمیق بودن انقلاب در هر جامعه ای، شرکت وسیع زنان در آن انقلاب است. در انقلاب ایران نیز همگان شاهد نقش پیشرو زنان و مبارزه طلبی قدرتمند و پرشور آنها بوده اند. از این رو دشمنان مردم برای سرکوب انقلاب روی سرکوب زنان تأکید دارند. به همین دلیل جمهوری اسلامی چنگال های خونین و زهرآلود خود را با حملات کیمیائی به مدارس دخترانه نشان داده و چهره فاشیستی خود را در مقابل همه مردم ایران، عیان تر می کند. نکته قابل توجه هم این است که حاضر نیست مستقیماً به جنایتی که مرتکب می شود اعتراف کند، اگر چه خود بخوبی می داند که مردم دلایل کافی در دست دارند که بگویند "کار خودشان است". بگویند که چرا دوربین های امنیتی چیزی ثبت نمی کنند؟ چرا نهادهای امنیتی و انتظامی در این مورد اظهار بی اطلاعی می کنند؟ و چراهای دیگر. همچنین تأکید کنند که کارخانه های ساخت سلاح های بیولوژیک کیمیائی مستقیماً در دست سپاه پاسداران و بسیج است و در نتیجه، این مزدوران و جیره خواران خود جمهوری اسلامی هستند که تحت نظارت دست اندرکاران این رژیم دست به چنین حملاتی می زنند. از طرف دیگر وحشیگری نیروهای مسلح جمهوری اسلامی در برخورد به والدین معترض دانش آموزان، دستگیری آنان و حتی پرتاب گاز اشک آور و زدن گاز فلفل به تجمع خانواده های دانش آموزان همانگونه که

در رشت بود، برای مردم آگاه و مبارز ایران شکی باقی نمی گذارد که آنچه واقع می شود توطئه جدید جمهوری اسلامی برای حفظ شرایط ظالمانه حاکم به نفع سرمایه داران داخلی و خارجی می باشد.

در آخر بگویم که تمام تجارب تاکنونی نشان می دهند که سرکوب زن ، سرکوب جامعه است، همانطور که آزادی زن، آزادی جامعه است. در جامعه ما که تحت سلطه امپریالیستها قرار دارد، تنها یک انقلاب اجتماعی که رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون و سیستم سرمایه داری را از ریشه برکند، می تواند آزادی زنان و آزادی جامعه را تضمین کند. به همین دلیل زنان و مردان مبارز ایران باید ضمن نفی هر گونه راه های حل ارتجاعی و رفرمیستی دست در دست هم مبارزه خود را در این جهت پیش ببرند.

به امید برگزاری جشن ۸ مارچ در ایران آزاد و دموکراتیک.

۱۵ اسفند- حوت- ۱۴۰۱ برابر با ۶ مارچ ۲۰۲۳